

[παι] / δία καὶ εἰς κανέναν γγαῖρον ὅπου νὰ ἤθελεν μὴν ἔχην τὴν ἀνάπαψιν τῆς
μαζίν τος καὶ / ἤθελε πάγην νὰ καθίσην χώριαν τος νὰ ἔχην τὴν νιτράδαν τῶν
μπραμάτων τῆς τῆς ἐξουσί / ας τῆς νὰ πορεύεται περὸν νὰ μὴν ἔχην ἐξουσία ἀπὸ
τὰ αὐτὰν πράματα ὅπου τά / ζειν μήτε νὰ πουλήσῃν μήτε νὰ χαρίσῃν μήτε εἰσὲ
ἄλλο πρόσωπον νὰ τὰ τάξῃν ἐξόχος ὁ Θεὸς / νὰ μὴν τὸ ὀρίσῃν καὶ τύχη τῆς καμ-
μία δυστυχία ἢ ἀσθένεια ὅπου νὰ μὴν [...]μπ[] / ται καὶ δὲν ἐθέλασιν τὴν
ἐπορεύου ἢ αὐτὴν τῆς ἀνηψιά καὶ ὁ μαστρὸ Γεώργης τότε νὰ ἔχ[η ἐξου] / σία νὰ πιάνῃ
ἀπὸ τὰ πράματά τῆς νὰ δίνῃ νὰ πορεύεται εἰδὲ καὶ εἶναι ἀγαπημέ [νοι κον] / τεταρι-
σμένοι εἰς περ τοῦ ἄλλουν τος νὰ εἶναι καὶ νὰ γροικοῦνται ὅλα ὅσαν τῆς τάξῃν
ε[] / ἀπὸ κανεῖν νὰ μὴν ἔχην καμμία πείραζιν ἢ ἀπὸ ἐδικὸν ἢ ἀπὸ ξένον διὰ
τ[] / νοικοκυρὰν καὶ ἐξουσιάστρα ὅπου εἶναι τὸ ἐδικὸν τῆς κατὰ τὴν κοντε-
τζιὸν ὅπου τῆς [ἔχει] / καμωμένη ἢ μακαρίτην ἢ μητέραν τῆς νὰ τὰ κάμῃ ὡς θέλει
καὶ βούλεται ἔτζι τὰ κάμν[ει καὶ] / αὐτήν. Ἀκόμα λέγειν ἢ ἄνωθεν κερά Παρα-
σκευὴν πὼς μετὰ τὸν θάνατόν τῆς ὅ,τ[] / ἐθέλασιν τῆς εὐρεθῇν νὰ εἶναι
τῆς αὐτῆς τῆς ἀνηψιάς με τοῦτον νὰ δώσῃν δύ[ο πρό] / θεσες τὴν μία εἰς τὴν Ἀγία
Σοφία καὶ τὴν ἄλλην εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Μέγα Χρυσοστόμ[ου] / νὰ δώσῃν νὰ
τῆς κάμου καὶ ἓνα σαρανταλείτουργον ἐκεῖν πού θέν νὰ ἐνταφιαστῇν καὶ [.]. / Ὅθεν
εἰς βεβαίωσιν καὶ στερέωσιν τοῦ παρόντος προικοδότησης καὶ ταιριασμοῦ ἔμειναν
τὰ ἄνωθεν [μέρη] / κοντέντα καὶ ἀνεπαμένα βάνοντας καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους
οἱ ὅποιοι γράφουν ὑπὸ χειρὸς τ[ος].

/ — Ἰωαννίκιος ἱερομόναχος Τριβιζᾶς μάρτυρας στὰ ἄνωθε —

/ — Ἡ ἄνωθεν κερά Παρασκευὴ στέργει καὶ βεβαιώνει τὸ παρὸν καὶ διὰ [νὰ] / μὴν
ἡξέρῃ νὰ γράφῃ ἔβαλεν ἐμένα τὸ Θεοδωρῇ τὸν Τάγαρ[η καὶ ἔ] / γραψα γιὰ
λόγουν τῆς καὶ μαρτυρῶ καὶ ἐγὼ ὡς ἄνωθεν.—

/ — Ὁ ἄνωθεν μαστρὸ Γεώργης στέργει τὸ παρὸν καὶ μὴν ἔχοντας γράμματα ἔγρα-
ψαν κάγῶν ὁ ὑποκά[τωθεν].

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

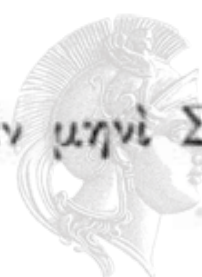
894

Διαθήκη

φ. 474Γ

/ Φ 512

/ [+ Εἰ]ς δόξαν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1689/ ἐν μηνὶ Σεπτε-

ΑΘΗΝΩΝ

βρίου 18/ εἰς τὸ σπῖτιν τοῦ μαστροῦ / [Ἰωάννη] Γαβαλᾶ ἐπειδὴν καὶ οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων οἶδεν τὴν τελείωσιν αὐτοῦ οὐδὲν τὴν ἡμέραν οὐδὲν τὴν ὥ / ρα κατὰ τοῦ Κυρίου τὸν λόγον διὰ τοῦτον καὶ ὁ ἄνω εἰρημένος μαστροῦ Ἰωάννης φοβιζάμενος τὴν ἁωρία τοῦ / [π]ικροτάτου θανάτου μὴν τὸν καταλάβῃ ἀφνίδια καὶ μείνῃ ἀδιόρθωτος ἐπροσκάλεσεν ἐμένα / [τὸ]ν ὑπογράφοντα νοτάριον ἵνα διὰ τῆς τοιούτης διαθήκης διορθωθῇσεται σῶον γὰρ ἔχειν τὸ νοῦν / ἀκεραία τῇ γλῶττα καθαρά τὰς ἀκοὰς καὶ τὰς ἐτέρας του αἰστήσεις χάριτιν Χριστοῦ καὶ ἐν μπρώτοις ἀφήνει πᾶ / σιν τοῖς ἐν Χριστιανοῖς τὴν ἐν Κυρίου ἀγάπῃ καὶ τετελειωμένην συνχώρεσιν ἔπειτα ζητεῖν καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοι / α παρ' αὐτῶν, εἴτα λέγειν πῶς ἀφήνει ὁλωνῶν του τῶν μαιδιδῶν τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντην τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυ / ρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικὴν του. "Οθε λέγειν πῶς ἀποσβιώσειν ἀπὸ τὸν κόσμον ἐτοῦτον νὰ τὸν ἐνταφιάσου / [σιν] εἰς τὴν Κυρία τὴν Θεοσκέπαστην λέγοντας ἐτοῦτον πῶς τὸ σπῖτιν ὁποῦ ἔχειν ἀγορὰν ἀπὸ / [τὸν] μποτὲ Ἀντώνη Πετρίτην τὸ ἀφήνει τῆς συνβίας του τῆς κερά Μαργαρίτας διὰ τίς ὁξοδες τοῦ / [ἐντ]αφιασμοῦν του καὶ μνημόσυνα ὁποῦ θέλει τοῦ κάνει κατὰ τὴν τάξιν. Ἀκόμη τὰ σπῖτια ὁποῦ ἔχειν / [εἰς τὸ] Νέον Χωρίον τὰ γονικά του τὰ ἀφήνει τῆς θυγατέρας του τῆς Καλῆς ὡσὰν παιδί του καὶ ξέχωρα δι / ἀ πολλὰς δούλεψες καὶ καλωσύνες καὶ χάρες ὁποῦ γνωρίζειν ἀπὸ λόγουν τῆς στὶς ἀρρώστειες του καὶ διὰ πολλοὺς / κόπους καὶ δωρεὰς ὁποῦ τοῦκανε ὡσὰν καλὸ παιδὶν καὶ ἂν ἴσως καὶ ὁ Θεὸς ἤθελεν τῆς δώσειν χάριν / καὶ παντρευτῇν καὶ κάμῃ παιδία νόμιμαν ἐκ τῆς σαρκὸς τῆς νὰ τὰ δώνη καὶ αὐτὴν τῶν μαιδιδῶν τῆς / εἰ δὲν καὶ ἀποθάνῃ ἄκληρην νὰ στρέφουνται εἰς τοὺς πλέα πρόξιμους τίς ἐδικοὺς μὲ τὴν κοντετζιὸν / ἐτούτην λέγειν ὁ μαστροῦ Ἰωάννης ὅτιν τὰ αὐτὰν ἄνωθεν σπῖτια ποὺ λέγειν νᾶναι τῆς Καλῆς νὰ εἶναι ἀπὸ / τὴν σήμερον τῆς συνβίας του τῆς κερά Μαργαρίτας νὰ τὰ ἐξουσιάζῃν ἕως φόρου ζωῆς τῆς καὶ μετὰ τὸν / θάνατόν τῆς νὰ εἶναι τῆς λεγομένης Καλῆς ὡς ἄνωθε εἴρηται. "Οθεν ρωτηθεὶς ἀπὸ ἐμένα τὸν νο / τάριον εἰ ἔχην παραγγεῖλει τί ἕτερον καὶ εἶπε μου οὐχὶν εἰμὴ ἡ παροῦσαν του διαθήκην θε / λει εἴσται στερεὰ καὶ ἀχάλαστην καὶ τὰ ἐξῆς παρακαλώντας καὶ ἀξιόπιστους μαρτύρους οἱ ὁ / ποῖοι γράφουν ὑπὸ χειρὸς τος.

/ — πρὲ Φραντζέσκος Κάλβος καντόρες μάρτυρας ὡς ἄνωθεν.

/ — Ἀγουστῆς Κόντες μάρτυρας ὡς ἄνωθεν

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

